

30.nedel'a cez rok B, 24.10.2021

Pondelok Féria, sv.Maurus	25/10	Senné Jastrabie	17.30 16.30	+Mária a Juraj Nemčíkovi a rodičia +Mária, Andrej, Mária a ich rodičia
Utorok Féria	26/10	Senné	7.30	+Anna Matiová
Streda Féria	27/10	Senné Palín	17.30 16.30	zdr.B.p. Anna Saboslayová za farnosť
Štvrtok sv.Šimon a Júda, sviatok	28/10	Senné	7.30	+Anna Dzvoniková
Piatok Féria	29/10	Senné Jastrabie	17.30 16.30	+z rod.Vojtkovej +Anna, Juraj a Mikuláš Mirdoví
Sobota Féria, P.Mária v sobotu	30/10	Senné	17.30	+František Stahovec, kňaz (J.Miňo)
Nedel'a 31.nedel'a cez rok B	31/10	Senné Jastrabie Palín	10.30 9.15 8.00	zdr.B.p. Anna Baňasová, 85r. zdr.B.p. Janka (dala p.Čurošová) zdr.B.p. Anton U.

Oznamy - dnes v nedeľu **24.10.2021** je misijná nedeľa a je **zbierka na misie**.

- 29.10.2021 v piatok o 17.30 je príprava na sviatosť birmovania začína ružencom a sv.omšou v Sennom a potom stretnutie na fare, pozývam birmovancov.

- je mesiac **október**, ktorý je **ružencovým mesiacom**. Pozývam k spoločnej modlitbe sv.ruženca. Cez týždeň začneme v Sennom modlitbou sv.ruženca a po modlitbe bude nasledovať sv.omša bez kázne. Na filiálkach pol hodinu pred sv.omšou. Ak sv.omša nie je, modlitba sv.ruženca bude o 18.00 hod.

- **v nedeľu 31. októbra sa mení čas**, hodiny sa budú posúvať z 3.00 hod. na 2.00 hod.

Milodary na kostol: zvonček 17.10.2021: Senné 85.68, Jastrabie 36.70, Palín 68.60.

Zbierka na kostol: Senné 146.50, Jastrabie 58€, Palín . Zbierka na misie Z.Široká 35€.

Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

- od pondelka 25.10.2021 okres Michalovce je v čiernej farbe covid automatu, 3.stupeň ohrozenia, preto je povinné nosenie respirátora v interiéri a rúška v exteriéri pre vzdialenosť menšiu než 2m, Bohoslužby sú povolené s podmienkou dodržania kapacity pre jednotlivé protokoly. **Základ:** maximálne 1osoba na 25m² ak je plocha menšia ako 150 m² tak maximálne 6osôb a s povinným zoznamom účastníkov. OTP: maximálne 1 osoba na 15m², ak je plocha menšia ako 90m² tak maximálne 6 osôb, s povinným zoznamom účastníkov. Kompletne zaočkovaní: maximálne 100osôb, s povinným zoznamom účastníkov, za prísnych protipandemických opatrení.

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021

číslo 43

Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu misií 2021

„My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli“ (Sk 4, 20)

Keď zažívame silu Božej lásky, keď spoznávame Božiu otcovskú prítomnosť v našom osobnom a komunitnom živote, nemôžeme konať inak ako hlásať a deliť sa o to, čo sme videli a počuli. V tajomstve svojho vtelenia, vo svojom evanjeliu a Veľkej noci nám Ježiš zjavuje svoj vzťah s učeníkmi a svoju ľudskú prirodzenosť, ktoré nám odhaľujú, ako veľmi Boh miluje človeka a ako si prisvojuje naše radosti i naše trápenia, naše túžby aj naše obavy. Všetko na Kristovi nám pripomína, že svet, v ktorom žijeme a potreba jeho vykúpenia, nie sú mu cudzie; pozýva nás tiež k tomu, aby sme sa aktívne zapojili do jeho misie: „Choďte preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu“. Nikto nie je cudzí, nikto sa nesmie cítiť voči tejto súcitnej láske cudzí alebo vzdialený. Skúsenosť apoštolov. Dejiny evanjelizácie začali Pánovou vášnivou túžbou povolať človeka a nadviazať s každým priateľský dialóg tam, kde sa nachádza. Apoštoli nám to zvestovali ako prví, pričom si spomínajú dokonca na deň a hodinu, keď sa s ním stretli: „Boli asi štyri hodiny popoludní“. Priateľstvo s Pánom, vidieť ho uzdravovať chorých, stolovať s hriešnikmi, pristupovať k vylúčeným, dotýkať sa nečistých, identifikovať sa s núdzными, predkladať blahoslavenstvá a učiť novým spôsobom, s veľkou mocou, to všetko v nich zanechalo nezmazateľnú stopu, vyvolávajúcu údiv a neovládateľnú vďačnú radosť. Prorok Jeremiáš opísal túto skúsenosť ako „horíaci oheň“ Božej činnej prítomnosti v našich srdciach, ktorý nás ženie na misie, napriek obetiam a nepochopeniu, ktoré si to niekedy vyžaduje. Láska je vždy v pohybe a uvádza nás do pohybu, aby sme sa podelili o nádherné posolstvo prinášajúce nádej: „Našli sme Mesiáša“. S Ježišom sme videli, počuli a zakúsili, že veci môžu byť aj inak. On už dnes nastoľuje budúce časy, keď nám pripomína základný znak nášho ľudského bytia, na ktorý neraz zabúdame, že sme boli „stvoreni pre plnosť, ktorá sa dosahuje jedine v láske“. Nové časy vzbudzujú vieru schopnú podnietiť k iniciatíve a formovať spoločenstvá mužov a žien, ktorí sa učia prijať vlastnú krehkosť a krehkosť druhých, podporujú bratstvo a sociálne priateľstvo. Cirkevné spoločenstvo ukazuje svoju krásu zakaždým, keď si s vďačnosťou pripomína, že Pán nás miloval ako prvý. „To, že si nás Pán s láskou vyvolil, nás udivuje a údiv z jeho vlastnej povahy nie je možné ovládnuť ani si ho nemožno privodiť... Iba tak môže vykvetnúť zázrak vďačnosti, bezodplatného sebadarovania. Ani misionársku horlivosť nemožno nikdy získať len ako dôsledok uvažovania alebo vypočítavosti. Byť, v misijnom nastavení je odrazom vďačnosti“. Vtedajšia doba nebola ľahká:

prví kresťania začali svoj život viery v nepriateľskom a ťažkom prostredí. Ich rozprávania o sociálnom vylúčení a väznení sa prepleťajú s vnútornými i vonkajšími protivenstvami, ktoré zdanlivo protirečia, či dokonca popierajú to, čo videli a počuli. No skôr než by to pre nich predstavovalo ťažkosť či prekážku, ktorá by ich prinútila cúvnuť alebo uzavrieť sa do seba, viedlo ich to k tomu, že každú nepríjemnosť, odpor a ťažkosť premenili na misijnú príležitosť. Aj obmedzenia a prekážky sa pre nich stali privilegovanými miestami na pomazanie všetkých a všetkého Pánovým Duchom. Nikto a nič nemohlo ostať nedotknuté ich oslobodzujúcim hlásaním. Živé svedectvo o tom všetkom máme v Skutkoch apoštolov, ktorá hovorí ako sa vôňa evanjelia začala šíriť tam, kam prišlo, a ako vyvolávalo radosť, ktorú môže darovať len Duch Svätý a ako vydržať skúšky v pevnom primknutí sa ku Kristovi, aby tak dozrelo naše „presvedčenie, že Boh dokáže konať za každých okolností aj uprostred zdanlivého zlyhania,“ a istota, že „kto sa z lásky ponúkne a daruje Bohu, určite prinesie úrodu. To isté platí pre nás: ani aktuálna historická chvíľa nie je ľahká. Pandémia odhalila a prehĺbila bolesť, osamelosť, chudobu a nespravodlivosti, odhalila aj naše falošné istoty, a tiež fragmentáciu a polarizáciu, ktoré nás v tichosti rozdeľujú. Najkrehkejší a najzraniteľnejší ešte viac okúsili vlastnú zraniteľnosť a krehkosť. Zažili sme sklúčenosť, rozčarovanie, únavu; mohla sa nás dokonca zmocniť všeobecná zatrpknutosť, ktorá odníma nádej. My však „nie seba hlásame, ale Ježiša Krista, Pána; my sme len vaši služobníci pre Ježiša“. Preto v našich komunitách a našich rodinách cítime zaznievať Slovo života, ktoré sa ozýva v našich srdciach a hovorí nám: „Niet ho tu. Vstal z mŕtvych“. Slovo nádeje, ktoré láme každý determinizmus a ktoré tým, čo mu dovoľia dotknúť sa ich, dáva potrebnú slobodu a odvahu vstať a tvorivo hľadať všetky možné spôsoby, ako prežívať súcit, „sviatosť“ Božej blízkosti voči nám, ktorá nikoho nenecháva opusteného na kraji cesty. V tomto čase pandémie, keď pod zámkou bezpečného sociálneho odstupu existuje pokušenie skrývať a zdôvodňovať ľahostajnosť a nezáujem, je naliehavá misia súcitu, ktorá dokáže z nutného odstupu urobiť príležitosť na stretnutie, starostlivosť a podporu. To „čo sme videli a počuli“, milosrdenstvo, ktoré sme okúsili, sa môže stať dôveryhodným a vzťahným bodom, ktorý nám umožní znovuzískať spoločné nadšenie pre budovanie „spoločenstva solidarity a vzájomnej súdržnosti, ktorému venujeme čas, úsilie i prostriedky“. Práve jeho Slovo je pre nás denne vykúpením a spásou pred výhovorkami, ktoré nás vedú uzavrieť sa do najzbabelejšieho skepticizmu: Aj tak je to jedno, nič sa nezmení. Na otázku: Prečo by som sa mal vzdať svojho pohodlia a svojich pôžitkov, keď nevidím nijaký podstatný výsledok?, je stále rovnaká odpoveď: Ježiš Kristus vyhral nad hriechom a smrťou a oplýva mocou. On naozaj žije a chce, aby sme aj my žili ako bratia a sestry a boli schopní prijať túto nádej a deliť sa o ňu. Sú naliehavé potrební misionári nádeje, ktorí budú schopní s Pánovým pomazaním prorocky pripomínať, že nikto sa nemôže spasiť sám. Všetko, čo sme prijali, všetko, čo nám Pán postupne daroval, dal nám preto, aby sme s ním ráтали a nezištne to darovali druhým. Ako apoštolí, ktorí videli, počuli

a dotýkali sa Ježišovej spásy, aj my sa dnes môžeme denne dotýkať trpiaceho a osláveného Kristovho tela v dejinách a nachádzať tak odvahu deliť sa so všetkými o nádejplnú budúcnosť, ktorá je toho nesporným znakom, rodiať sa z poznania, že Pán nás sprevádza. Ako kresťania si nemôžeme nechať Pána len pre seba: evanjelizačné poslanie Cirkvi vyjadruje jej komplexný a verejný význam v premene sveta a ochrane stvorenstva. Pozvanie pre každého z nás, aby sme prevzali zodpovednosť a hovorili o tom, čo nosíme v srdci. „Cirkev je tu pre hlásanie evanjelia“. V osobnej izolácii či uzavretosti do malých skupín náš život viery slabne, stráca prorocký rozmer a schopnosť žasnúť a byť vďačný; z dôvodu vlastnej dynamiky si totiž viera vyžaduje čoraz väčšiu otvorenosť, ktorá dokáže dosiahnuť a objasniť všetkých. Prví kresťania vôbec neboli v pokušení uzavrieť sa a vytvoriť akúsi elitu. Boli priťahovaní Pánom a jeho ponukou nového života: ísť k pohanom a svedčiť o tom, čo videli a počuli, že Božie kráľovstvo je blízko. Robili to veľkodušne, vďačne a ušľachtilo, ako tí, čo sadia, hoci vedia, že iní budú jesť ovocie ich práce a ich obiet. Misionármi môžu byť „aj tí najslabší, hendikepovaní a zranení, pretože vždy treba umožniť, aby sa dobro odovzdávalo, aj keď koexistuje s mnohými krehkosťami“. S vďačnosťou si pripomíname ľudí, ktorí nám svojim svedectvom života pomáhajú obnoviť náš krstný záväzok: byť veľkodušnými a radosťnými apoštolmi evanjelia. Tých, ktorí boli schopní vydať sa na cestu a zanechať vlastnú krajinu a rodinu, aby sa evanjélium bez meškania a bez obáv dostalo do osídlených kútov a miest, kde mnohé životy prahnú po požehnaní. Máme odvážne a naliehavo prosiť „Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“. Povolanie na misie nie je len záležitosťou minulosti alebo romantickou spomienkou na dávne časy. Ježiš aj dnes potrebuje srdcia schopné prežívať povolanie ako skutočný príbeh lásky, ktorý ich posielal na periferie sveta, aby sa tam stali poslami a nástrojmi súcitu. A toto povolanie adresuje Pán všetkým, hoci nie rovnakým spôsobom. Myslíme na to, že existujú periferie aj v našej blízkosti, v centre miest, alebo v našej rodine. Univerzálna otvorenosť lásky nemá geografický, ale existenciálny rozmer. Vždy, no zvlášť v týchto časoch pandémie, je dôležité zlepšovať sa v dennej schopnosti rozširovať svoj okruh a ísť aj za tými, ktorých spontánne nepovažujeme za súčasť vlastného okruhu záujmov, hoci sú blízko nás. Žiť pre misiu znamená odvážiť sa zmýšľať rovnako ako Ježiš Kristus a byť spolu s ním presvedčený, že tí okolo mňa sú moji bratia a sestry. Nech sa jeho súcinná láska dotkne aj našich srdiec a spraví z nás všetkých misijných učeníkov. Nech Mária, prvá misijná učeníčka, vzbudí vo všetkých pokrstených rastúcu túžbu byť v našich krajinách soľou s svetlom. Pápež František

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

Číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.